

Arrest

nr. 128 574 van 2 september 2014
in de zaken RvV X / IV en RvV X / IV

In zake: 1. X
2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Guineese nationaliteit te zijn, op 5 mei 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 april 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de administratieve dossiers.

Gelet op de beschikkingen van 26 mei 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 juni 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat R. VAN DE SIJPE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van A.S. (verzoeker) als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een jongeman van de Peul etnie en u bezit de Guineese nationaliteit. U bent geboren in de stad Bo in Sierra Leone en u heeft ook steeds in Sierra Leone gewoond. Uw ouders trokken er heen voor uw geboorte. U woonde er samen met uw ouders en uw jongere zus (S.I.B.) (CGVS 13/14991; O.V. 7.742.387). De broer van uw vader en uw grootvader van vaders kant woonden beiden ook in Sierra Leone. Toen u in Sierra Leone woonde ging u nooit naar Guinee, u kende uw familie niet die daar woonde.

Uw moeder overleed op 10 april 2005 en kort daarna vertrok uw vader om diamanten te gaan zoeken maar hij kwam nooit meer terug. Sinds 2006 hebben jullie geen nieuws meer over hem. Uw oom, de broer van uw vader, stond vanaf dan voor jullie opvoeding in. De relatie tussen u en uw oom was echter niet goed. Hij betaalde uw schoolgeld en dat van uw zus niet of deed dit veel te laat. Jullie bleven wonen in het huis dat van uw vader was, uw oom verhuurde er ook een kamer van maar stopte de huuropbrengst in zijn zakken. Jullie kregen ook dikwijls geen eten van hem. In de loop der jaren verzuurde de relatie tussen u en uw oom steeds meer. Om uw studies en die van uw zus te betalen werkte u soms in een restaurant. Later betaalde uw oom het studiegeld van u en uw zus dan toch weer.

Op een gegeven moment stuurde uw oom uw jongere zus samen met uw grootvader naar Guinee, meer bepaald naar Foutah, waarvan uw familie oorspronkelijk afkomstig is. Dit was op 6 augustus 2012. Wanneer u terug kwam in Bo stuurde uw oom u ook naar Guinee om uw grootvader en zus te bezoeken, uw oom betaalde toen ook voor uw reis. Toen u ginds aankwam zag u dat uw zus plots een hoofddoek droeg en u vernam dat zij zou uitgehuwelijkt worden aan een man die al twee vrouwen had. U zei dat u haar zeker zou helpen maar dat u eerst terug moest naar Sierra Leone omdat u toen niet voldoende geld had voor twee.

Wanneer u terug in Sierra Leone was constateerde u dat uw oom het huis van uw vader verkocht had. Dit huis was sinds de verdwijning van uw vader in feite uw eigendom. U meldde dit aan de nieuwe eigenaars aan wie hij het huis had verkocht en verzocht hen uw huis te verlaten. Deze contacteerden daarop uw oom die de politie belde. Zij sloten u op van 1 tot 7 maart 2013. U werd uiteindelijk vrij gelaten maar u ging meteen weer naar uw huis om te klagen. Deze keer werd u door uw oom geslagen, nam hij u mee naar de grote gevangenis en vroeg hij aan de bewakers om u te vermoorden. U wist via een bewaker uw Libanese vriend (H.) te bereiken. Die kocht u uiteindelijk vrij met geld dat u gespaard had en dat bij hem lag. U vluchtte met uw vriend (H.) naar Conakry en ging daarop uw zus halen in Foutah. U vertelde uw grootvader dat u uw zus naar het ziekenhuis zou brengen omdat ze ziek was maar u nam haar mee naar Conakry. U verbleef er eerst bij een vriend die u had leren kennen in Sierra Leone. De politie viel echter bij hem binnen en u moest al uw geld afgeven, daarop zette de vader van uw vriend u buiten. Daarna verbleef u bij (H.) die u het land hielp ontvluchten.

Op 27 juli 2013 hebt u Guinee verlaten. U reisde samen met uw zus (S.I.B.) (CGVS 13/14991; O.V. 7.742.387), jullie deden zich voor als kinderen van een ouder koppel. Eens jullie in België waren verlieten ze jullie. Jullie vroegen asiel aan op 29 juli 2013.

U legt volgende documenten neer ter staving van uw asielaanvraag: uw geboorteakte uit Sierra Leone en een studentenkaart.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat ik u het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet niet kan toekennen.

Vooreerst zijn de verklaringen die u aflegde tijdens uw interview op het CGVS op verschillende vlakken tegenstrijdig met de verklaringen die u aflegde tijdens uw interview op DVZ. Zo verklaarde u op uw interview op DVZ dat (H.) een Libanese vriend van u was, in wiens restaurant u gewerkt had (Vragenlijst CGVS, afgenomen op 23 augustus 2013 op DVZ, p.4) terwijl u tijdens uw interview op het CGVS verklaarde dat die Libanese vriend van u een goud en diamanthandelaar was (CGVS, p.12) die u kende van op de voetbal, u maakte geen melding van het feit dat u in zijn restaurant zou gewerkt hebben (CGVS, p.13). Wanneer u vertelde over uw werk in het restaurant vermeldde u evenmin dat dit bij (H.) was of dat dit een Libanees restaurant was (CGVS, p.11). Gezien (H.) toch een cruciale rol speelt in uw relaas kan verwacht worden dat u eenduidige verklaringen aflegt rond deze persoon en u op eenduidige wijze aangeeft hoe en van waar u deze persoon kent. Daarnaast verklaarde u tijdens uw interview op DVZ ook dat de Guineese autoriteiten op zoek waren naar "de mensen uit Sierra Leone" en daarom bij uw vriend binnenvielen (Vragenlijst CGVS, afgenomen op 23 augustus 2013 op DVZ, p.4) terwijl u tijdens het interview op het CGVS verklaarde dat u niet wist waarom de autoriteiten binnen kwamen bij uw vriend (CGVS, p.17). U verklaarde dat ze vroegen of u Kempouman was, dat u niet wist wat ze bedoelden en dat u hen vervolgens geld gaf (CGVS, p.15). Het is uiterst merkwaardig dat u geen eenduidig antwoord weet te geven op de vraag of u nu al dan niet gezocht werd of wordt door de Guineese autoriteiten. Deze tegenstrijdigheden betreffen toch belangrijke aspecten van uw relaas waarvan zou kunnen verwacht worden dat u er coherente verklaringen over weet af te leggen. Dat u dit niet doet, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Daarenboven werden uw verklaringen u op DVZ voorgelezen en ging u akkoord met wat er werd neergeschreven (Vragenlijst CGVS, afgenomen op 23 augustus 2013 op DVZ, p.5). Tijdens uw interview op het CGVS

gaf u eveneens aan dat het interview op DVZ goed verlopen was en u alles had kunnen vertellen (CGVS, pp.2 – 3).

Uw verklaringen zijn daarenboven op heel wat punten tegenstrijdig en geenszins plausibel te noemen. Zo verklaarde u dat wanneer u in Conakry was en de politie bij uw vriend (T.) binnenviel u veel geld op zak had. Dit geld had u deels gekregen van uw oom om uw reiskosten te dekken van en naar Guinee en deels gespaard door uw werk in het restaurant. Uit uw verklaringen valt duidelijk af te leiden dat dit zich voordeed, de tweede keer dat u in Guinee was (CGVS, p.15) terwijl u het reisgeld van uw oom de eerste keer dat u naar Guinee ging gekregen had. Dit kan echter niet bijster veel geweest zijn want de reden die u aangaf waarom u de eerste keer naar Sierra Leone terugkeerde, ondanks het feit dat uw zus zou uitgetrouwde worden, is dat u niet voldoende reisgeld had voor twee personen (CGVS, p.15). Dat u aldus nog geld over had om de Guineese autoriteiten mee om te kopen is hoogst merkwaardig. Daarbij verwijzen we nog naar de eerdere tegenstrijdige verklaringen die u aflegde omtrent dit voorval. Uw verklaringen zijn niet eenduidig met betrekking tot de reden waarom u de autoriteiten zou hebben betaald, hetgeen toch hoogst eigenaardig is gezien u hen 200.000 Guineese Franc zou betaald hebben. Daarnaast is het ook zo dat wanneer u voor de tweede keer gevraagd werd waar u dat geld vandaan had gehaald u verklaarde dat het geld was dat u zelf gespaard had en geld dat u zomaar van (H.) gekregen had (CGVS, p.17). Dit is op zich ook vreemd gezien u maar vier maand sporadisch in een restaurant gewerkt had en van het geld dat u gespaard had namelijk al 1 miljoen Leones betaald had voor uw vrijlating uit de gevangenis (CGVS, p.8, p.16). Dat uw verklaringen op dit punt opnieuw tegenstrijdig zijn doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Ook uw verklaringen met betrekking tot uw detenties en uw uiteindelijke vrijlating zijn geenszins plausibel. Zo is het uiterst merkwaardig dat de politie u zou opsluiten louter en alleen omdat u de beslissing van uw oom om het huis te verkopen niet wilde aanvaarden. Dat ze u na uw eerste detentie van zes dagen vervolgens een maand en tien dagen opsloten is evenmin weinig plausibel. U had immers niets misdaan, u had louter aangegeven dat u niet akkoord ging met de beslissing van uw oom. Indien hier toch geloof kon aan gehecht worden, quod non, dan is het ook uiterst vreemd dat u na uw eerste vrijlating onmiddellijk opnieuw naar het huis van uw vader ging gezien u hierdoor eerder werd opgesloten. Gezien u een goede vriend had die over geld beschikt (CGVS, p.23) zou redelijkerwijs kunnen verwacht worden dat u bij hem te rade gaat en bescherming zoekt alvorens u een dermate drastische beslissing neemt van naar het buitenland te vluchten (CGVS, pp.15 – 16). U verklaart dat dit niet kon, zonder hier evenwel enige reden voor te geven (CGVS? p.23). Gezien u zelf verklaart dat uw vriend het wel voor u had, hij gaf u zomaar geld en geloofde in uw toekomst (CGVS, p.12, p.17), kan redelijkerwijs verwacht worden dat deze u zou kunnen helpen in Sierra Leone.

Uw verklaringen over hoe u uw reis gefinancierd heeft zijn evenmin plausibel. Uw moeder, die gestorven is in 2005 (CGVS, p.7), zou u op haar sterfbed gezegd hebben waar u goud kon vinden dat begraven lag in een gat in de grond van een huis van uw vader in Guinee (CGVS, p.12). Gezien dit goud de bruidsschat was van uw vader voor uw moeder is het op zich al merkwaardig dat dit goud zich niet bevindt bij de familie van uw moeder zoals dit gebruikelijk het geval is maar in een huis van uw vader, die initieel het geld geschonken had aan zijn schoonfamilie. Daarnaast is het ook weinig waarschijnlijk dat u, die nooit eerder in Guinee geweest was (CGVS, p.4), 7 jaar nadat uw moeder u verteld had waar het goud lag (CGVS, p.7, p.12), dit wist op te graven. Indien dit goud er werkelijk had gelegen en u dit zou weten te vinden dan is het hoogst merkwaardig dat u de eerste maal Guinee verliet zonder uw zus omdat u zogezegd niet voldoende geld had om uw terugreis voor 2 personen te betalen (CGVS, p.15). U had namelijk toen al dat goud kunnen opgraven, gezien u toen in Foutah was, waar het goud lag en u had daarmee uw terugkeer of uw vlucht kunnen betalen. Dat u ondanks dit alles toch nog eerst naar Sierra Leone terugkeert zonder uw zus is niet aannemelijk.

Tenslotte is het ook geenszins aannemelijk dat u eerst ontsnapt uit de gevangenis, vervolgens naar Guinee gaat en u zomaar uw zus kunt meenemen met een smoes. Er kan redelijkerwijs verwacht worden dat indien u ontsnapt bent uit de gevangenis, uw oom hiervan op de hoogte is en hij vervolgens zijn vader in Guinee hiervan op de hoogte brengt. Dat u echter zomaar zus kon meenemen zonder dat opa van iets wist (CGVS, p.16) is evenmin aannemelijk.

Bovenvermelde vaststellingen ondergraven uw geloofwaardigheid. Bijgevolg kan aan uw verklaarde arrestatie en detentie geen geloof gehecht worden en kan u het voordeel van de twijfel niet worden toegekend. Aldus kan ik u het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet niet toekennen.

De documenten die u neerlegt kunnen de hierboven gedane vaststellingen niet weerleggen. Zij hebben niet rechtstreeks betrekking op de door u aangehaalde vervolgingsgronden maar enkel op uw bewering in Sierra Leone te zijn geboren en er te hebben gewoond, wat op zich geen gegronde vrees voor vervolging kan aantonen. Daarenboven kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden bij de authenticiteit van deze documenten, zodat zij uw algemene geloofwaardigheid eerder ondergraven. Wat betreft de geboorteaktes die u en uw zus voorleggen dient gesteld te worden dat het uiterst

opmerkelijk is dat deze bovenaan de pagina het volgende vermelden: "delayed BC 2007" terwijl onderaan de pagina wordt aangegeven dat zij is opgesteld in het jaar 1990, in uw geval en in het jaar 2001 in uw zus haar geval. We kunnen ervan uitgaan dat "delayed BC 2007" erop duidt dat dit een geboorteakte is die in 2007, met vertraging werd uitgereikt. Er kan dus redelijkerwijs verwacht worden dat onderaan beide documenten vermeldt zou worden dat deze geboorteakten zijn opgemaakt in 2007 eerder dan in jullie geboortjaar. Indien zij toch zouden opgesteld zijn in jullie respectievelijke geboortejaren (1990 en 2001) dan kan redelijkerwijs verwacht worden dat er dan geen melding zou gemaakt worden van het jaar 2007. Verder is het ook verwonderlijk dat u, die 11 jaar eerder dan uw zus bent geboren, een geboorteakte neerlegt waarvan het "birth certificate" nummer (0013) slechts 1 cijfer voorafgaat aan dat van uw zus (0014) en het serienummer op uw geboorteakte (168486) erop wijst dat zij slechts twee geboorteaktes eerder werd uitgereikt dan dat van uw zus (168488). Er zou redelijkerwijs kunnen verwacht worden dat deze serienummers zeer ver uit elkaar zouden liggen gezien de tijdsperiode van 11 jaar tussen jullie beide geboortes. Verder zijn uw verklaringen over hoe u deze documenten naar België hebt gekregen evenmin plausibel. Zo zou u een vriend uit Foutah gebeld hebben met de vraag om deze uit het huis van uw grootvader in Foutah te stelen en naar België op te sturen (CGVS, p.14). Gezien u nooit eerder in Guinee geweest was (CGVS, pp.4 – 5, p. 18) en u er niemand kende (CGVS, p.19) lijkt het eerder vreemd dat u er een vriend zou hebben, laat staan een vriend die u dermate goed kent dat hij bereid zou zijn om dergelijk risico voor u te lopen om ergens binnen te breken. Bovenstaande vaststellingen in acht genomen kunnen we niet anders dan te besluiten dat het hier om valse geboorteaktes gaat hetgeen uw algemene geloofwaardigheid ondergraaft. Hoewel niet getwijfeld wordt aan het feit dat u lange tijd in Sierra Leone hebt doorgebracht kunnen toch wel ernstige vragen gesteld worden bij het feit dat u valse identiteitsdocumenten voorlegt. Ook aangaande uw studentenkaart moeten een aantal opmerkingen gemaakt worden. Zo verklaarde u tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) enkel dat u het tweede jaar aan de Njala universiteit had afgewerkt en maakte u geen melding van het instituut die op uw studentenkaart vermeld staat (Vragenlijst CGVS, afgenomen op 23 augustus 2013 op DVZ, p. 2). Wanneer vervolgens op het interview op het CGVS gepeild werd naar uw studies vermeldde u eveneens enkel de universiteit Njala en liet u na de instantie van op uw studentenkaart te vermelden (CGVS, pp.10 -11), pas wanneer u gevraagd werd naar deze kaart gaf u aan dat u de universiteit niet meer kon betalen en u vervolgens naar deze school ging (CGVS, pp.17 – 18). Het is uiterst opmerkelijk dat u hier niet eerder melding van maakte hoewel hier twee maal specifiek naar werd gepeild. Daarnaast blijkt uit een eenvoudige zoektocht op het internet dat de instantie die vermeldt wordt op uw studentenkaart geen school is maar een IT-bedrijf (<http://www.aithonline.com/>). Uit bovenstaande elementen kan aldus afgeleid worden dat ook aan deze studentenkaart weinig bewijswaarde kan worden toegedicht.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

1.2. De bestreden beslissing luidt ten aanzien van I.B.S. (verzoekster) als volgt:

A. Feitenrelaas

U bent een meisje van de Peul etnie en u bezit de Guineese nationaliteit. U bent geboren in de stad Bo in Sierra Leone en u heeft ook steeds in Sierra Leone gewoond. Uw ouders trokken er heen voor uw geboorte. U woonde er samen met uw ouders en uw broer (S.A.H.) (CGVS 13/15262; O.V. 7.742.390). De broer van uw vader en uw grootvader van vaders kant woonden beiden ook in Sierra Leone. Toen u in Sierra Leone woonde ging u nooit naar Guinee, u kende uw familie niet die daar woonde.

Uw moeder overleed op 10 april 2005 en kort daarna vertrok uw vader om diamanten te gaan zoeken maar hij kwam nooit meer terug. Sinds 2006 hebben jullie geen nieuws meer over hem. Uw oom, de broer van uw vader, stond vanaf dan voor jullie opvoeding in. De relatie tussen u en uw broer enerzijds en uw oom anderzijds was niet goed.

Op een gegeven moment stuurde uw oom u samen met uw grootvader naar Guinee, meer bepaald naar Foutah, waarvan uw familie oorspronkelijk afkomstig is. Dit was op 6 augustus 2012. Daar moest u een hoofddoek dragen en u vernam dat u zou uitgehuwelijkt worden aan een man die al twee vrouwen had. Toen uw broer dit te weten kwam beloofde hij u te helpen.

Op 27 juli 2013 hebben jullie Guinee verlaten, jullie deden zich voor als kinderen van een ouder koppel. Eens jullie in België waren verlieten ze jullie. Jullie vroegen asiel aan op 29 juli 2013.

U legt volgende document neer ter staving van uw asielrelaas: uw geboorteakte uit Sierra Leone.

B. Motivering

Uit uw verklaringen tijdens het interview op het CGVS blijkt dat de redenen waarom u asiel aanvraagt volledig overeenkomen met die van uw broer, (S.A.H.) (CGVS 13/15262; O.V. 7.742.390). U verklaart Guinee verlaten te hebben omwille van dezelfde redenen als degene die door uw broer werden aangehaald (CGVS, p.17). Aangezien inzake de asielaanvraag van uw broer door het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus werd genomen omwille van het feit dat geen geloof kon gehecht worden aan zijn vervolgrelaas ten gevolge van de veelvuldige tegenstrijdigheden kan ook u de vluchtelingenstatus niet worden toegekend. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw broer is genomen, dient verwezen te worden naar zijn beslissing. De beslissing van uw broer luidt als volgt:

“Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient besloten te worden dat ik u het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet niet kan toekennen.

Vooreerst zijn de verklaringen die u aflegde tijdens uw interview op het CGVS op verschillende vlakken tegenstrijdig met de verklaringen die u aflegde tijdens uw interview op DVZ. Zo verklaarde u op uw interview op DVZ dat (H.) een Libanese vriend van u was, in wiens restaurant u gewerkt had (Vragenlijst CGVS, afgenomen op 23 augustus 2013 op DVZ, p.4) terwijl u tijdens uw interview op het CGVS verklaarde dat die Libanese vriend van u een goud en diamanthandelaar was (CGVS, p.12) die u kende van op de voetbal, u maakte geen melding van het feit dat u in zijn restaurant zou gewerkt hebben (CGVS, p.13). Wanneer u vertelde over uw werk in het restaurant vermeldde u evenmin dat dit bij (H.) was of dat dit een Libanees restaurant was (CGVS, p.11). Gezien (H.) toch een cruciale rol speelt in uw relaas kan verwacht worden dat u eenduidige verklaringen aflegt rond deze persoon en u op eenduidige wijze aangeeft hoe en van waar u deze persoon kent. Daarnaast verklaarde u tijdens uw interview op DVZ ook dat de Guineese autoriteiten op zoek waren naar “de mensen uit Sierra Leone” en daarom bij uw vriend binnenvielen (Vragenlijst CGVS, afgenomen op 23 augustus 2013 op DVZ, p.4) terwijl u tijdens het interview op het CGVS verklaarde dat u niet wist waarom de autoriteiten binnen kwamen bij uw vriend (CGVS, p.17). U verklaarde dat ze vroegen of u Kempouman was, dat u niet wist wat ze bedoelden en dat u hen vervolgens geld gaf (CGVS, p.15). Het is uiterst merkwaardig dat u geen eenduidig antwoord weet te geven op de vraag of u nu al dan niet gezocht werd of wordt door de Guineese autoriteiten. Deze tegenstrijdigheden betreffen toch belangrijke aspecten van uw relaas waarvan zou kunnen verwacht worden dat u er coherente verklaringen over weet af te leggen. Dat u dit niet doet, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. Daarenboven werden uw verklaringen u op DVZ voorgelezen en ging u akkoord met wat er werd neergeschreven (Vragenlijst CGVS, afgenomen op 23 augustus 2013 op DVZ, p.5). Tijdens uw interview op het CGVS gaf u eveneens aan dat het interview op DVZ goed verlopen was en u alles had kunnen vertellen (CGVS, pp.2 – 3).

Uw verklaringen zijn daarenboven op heel wat punten tegenstrijdig en geenszins plausibel te noemen. Zo verklaarde u dat wanneer u in Conakry was en de politie bij uw vriend (T.) binnenviel u veel geld op zak had. Dit geld had u deels gekregen van uw oom om uw reiskosten te dekken van en naar Guinee en deels gespaard door uw werk in het restaurant. Uit uw verklaringen valt duidelijk af te leiden dat dit zich voordeed, de tweede keer dat u in Guinee was (CGVS, p.15) terwijl u het reisgeld van uw oom de eerste keer dat u naar Guinee ging gekregen had. Dit kan echter niet bijster veel geweest zijn

want de reden die u aangaf waarom u de eerste keer naar Sierra Leone terugkeerde, ondanks het feit dat uw zus zou uitgehuwelijkt worden, is dat u niet voldoende reisgeld had voor twee personen (CGVS, p.15). Dat u aldus nog geld over had om de Guineese autoriteiten mee om te kopen is hoogst merkwaardig. Daarbij verwijzen we nog naar de eerdere tegenstrijdige verklaringen die u aflegde omtrent dit voorval. Uw verklaringen zijn niet eenduidig met betrekking tot de reden waarom u de autoriteiten zou hebben betaald, hetgeen toch hoogst eigenaardig is gezien u hen 200.000 Guineese Franc zou betaald hebben. Daarnaast is het ook zo dat wanneer u voor de tweede keer gevraagd werd waar u dat geld vandaan had gehaald u verklaarde dat het geld was dat u zelf gespaard had en geld dat u zomaar van (H.) gekregen had (CGVS, p.17). Dit is op zich ook vreemd gezien u maar vier maand sporadisch in een restaurant gewerkt had en van het geld dat u gespaard had namelijk al 1 miljoen Leones betaald had voor uw vrijlating uit de gevangenis (CGVS, p.8, p.16). Dat uw verklaringen op dit punt opnieuw tegenstrijdig zijn doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid ervan.

Ook uw verklaringen met betrekking tot uw detenties en uw uiteindelijke vrijlating zijn geenszins plausibel. Zo is het uiterst merkwaardig dat de politie u zou opsluiten louter en alleen omdat u de beslissing van uw oom om het huis te verkopen niet wilde aanvaarden. Dat ze u na uw eerste detentie van zes dagen vervolgens een maand en tien dagen opsloten is evenmin weinig plausibel. U had immers niets misdaan, u had louter aangegeven dat u niet akkoord ging met de beslissing van uw oom. Indien hier toch geloof kon aan gehecht worden, quod non, dan is het ook uiterst vreemd dat u na uw eerste vrijlating onmiddellijk opnieuw naar het huis van uw vader ging gezien u hierdoor eerder werd opgesloten. Gezien u een goede vriend had die over geld beschikt (CGVS, p.23) zou redelijkerwijs kunnen verwacht worden dat u bij hem te rade gaat en bescherming zoekt alvorens u een dermate drastische beslissing neemt van naar het buitenland te vluchten (CGVS, pp.15 – 16). U verklaart dat dit niet kon, zonder hier evenwel enige reden voor te geven (CGVS? p.23). Gezien u zelf verklaart dat uw vriend het wel voor u had, hij gaf u zomaar geld en geloofde in uw toekomst (CGVS, p.12, p.17), kan redelijkerwijs verwacht worden dat deze u zou kunnen helpen in Sierra Leone.

Uw verklaringen over hoe u uw reis gefinancierd heeft zijn evenmin plausibel. Uw moeder, die gestorven is in 2005 (CGVS, p.7), zou u op haar sterfbed gezegd hebben waar u goud kon vinden dat begraven lag in een gat in de grond van een huis van uw vader in Guinee (CGVS, p.12). Gezien dit goud de bruidsschat was van uw vader voor uw moeder is het op zich al merkwaardig dat dit goud zich niet bevindt bij de familie van uw moeder zoals dit gebruikelijk het geval is maar in een huis van uw vader, die initieel het geld geschonken had aan zijn schoonfamilie. Daarnaast is het ook weinig waarschijnlijk dat u, die nooit eerder in Guinee geweest was (CGVS, p.4), 7 jaar nadat uw moeder u verteld had waar het goud lag (CGVS, p.7, p.12), dit wist op te graven. Indien dit goud er werkelijk had gelegen en u dit zou weten te vinden dan is het hoogst merkwaardig dat u de eerste maal Guinee verliet zonder uw zus omdat u zogezegd niet voldoende geld had om uw terugreis voor 2 personen te betalen (CGVS, p.15). U had namelijk toen al dat goud kunnen opgraven, gezien u toen in Foutah was, waar het goud lag en u had daarmee uw terugkeer of uw vlucht kunnen betalen. Dat u ondanks dit alles toch nog eerst naar Sierra Leone terugkeert zonder uw zus is niet aannemelijk.

Tenslotte is het ook geenszins aannemelijk dat u eerst ontsnapt uit de gevangenis, vervolgens naar Guinee gaat en u zomaar uw zus kunt meenemen met een smoes. Er kan redelijkerwijs verwacht worden dat indien u ontsnapt bent uit de gevangenis, uw oom hiervan op de hoogte is en hij vervolgens zijn vader in Guinee hiervan op de hoogte brengt. Dat u echter zomaar zus kon meenemen zonder dat opa van iets wist (CGVS, p.16) is evenmin aannemelijk.

Bovenvermelde vaststellingen ondergraven uw geloofwaardigheid. Bijgevolg kan aan uw verklaarde arrestatie en detentie geen geloof gehecht worden en kan u het voordeel van de twijfel niet worden toegekend. Aldus kan ik u het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de Vreemdelingenwet niet toekennen.

De documenten die u neerlegt kunnen de hierboven gedane vaststellingen niet weerleggen. Zij hebben niet rechtstreeks betrekking op de door u aangehaalde vervolgingsgronden maar enkel op uw bewering in Sierra Leone te zijn geboren en er te hebben gewoond, wat op zich geen gegronde vrees voor vervolging kan aantonen. Daarenboven kunnen ernstige vraagtekens geplaatst worden bij de authenticiteit van deze documenten, zodat zij uw algemene geloofwaardigheid eerder ondergraven. Wat betreft de geboorteaktes die u en uw zus voorleggen dient gesteld te worden dat het uiterst opmerkelijk is dat deze bovenaan de pagina het volgende vermelden: "delayed BC 2007" terwijl onderaan de pagina wordt aangegeven dat zij is opgesteld in het jaar 1990, in uw geval en in het jaar 2001 in uw zus haar geval. We kunnen ervan uitgaan dat "delayed BC 2007" erop duidt dat dit een geboorteakte is die in 2007, met vertraging werd uitgereikt. Er kan dus redelijkerwijs verwacht worden dat onderaan beide documenten vermeldt zou worden dat deze geboorteakten zijn opgemaakt in 2007 eerder dan in jullie geboortjaar. Indien zij toch zouden opgesteld zijn in jullie respectievelijke geboortejaren (1990 en 2001) dan kan redelijkerwijs verwacht worden dat er dan geen melding zou gemaakt worden van het jaar 2007. Verder is het ook verwonderlijk dat u, die 11 jaar eerder dan uw zus

bent geboren, een geboorteakte neerlegt waarvan het "birth certificate" nummer (0013) slechts 1 cijfer voorafgaat aan dat van uw zus (0014) en het serienummer op uw geboorteakte (168486) erop wijst dat zij slechts twee geboorteaktes eerder werd uitgereikt dan dat van uw zus (168488). Er zou redelijkerwijs kunnen verwacht worden dat deze serienummers zeer ver uit elkaar zouden liggen gezien de tijdsperiode van 11 jaar tussen jullie beide geboortes. Verder zijn uw verklaringen over hoe u deze documenten naar België hebt gekregen evenmin plausibel. Zo zou u een vriend uit Foutah gebeld hebben met de vraag om deze uit het huis van uw grootvader in Foutah te stelen en naar België op te sturen (CGVS, p.14). Gezien u nooit eerder in Guinee geweest was (CGVS, pp.4 – 5, p. 18) en u er niemand kende (CGVS, p.19) lijkt het eerder vreemd dat u er een vriend zou hebben, laat staan een vriend die u dermate goed kent dat hij bereid zou zijn om dergelijk risico voor u te lopen om ergens binnen te breken. Bovenstaande vaststellingen in acht genomen kunnen we niet anders dan te besluiten dat het hier om valse geboorteaktes gaat hetgeen uw algemene geloofwaardigheid ondergraaft. Hoewel niet getwijfeld wordt aan het feit dat u lange tijd in Sierra Leone hebt doorgebracht kunnen toch wel ernstige vragen gesteld worden bij het feit dat u valse identiteitsdocumenten voorlegt. Ook aangaande uw studentenkaart moeten een aantal opmerkingen gemaakt worden. Zo verklaarde u tijdens uw interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) enkel dat u het tweede jaar aan de Njala universiteit had afgewerkt en maakte u geen melding van het instituut die op uw studentenkaart vermeld staat (Vragenlijst CGVS, afgenomen op 23 augustus 2013 op DVZ, p. 2). Wanneer vervolgens op het interview op het CGVS gepeild werd naar uw studies vermeldde u eveneens enkel de universiteit Njala en liet u na de instantie van op uw studentenkaart te vermelden (CGVS, pp.10 -11), pas wanneer u gevraagd werd naar deze kaart gaf u aan dat u de universiteit niet meer kon betalen en u vervolgens naar deze school ging (CGVS, pp.17 – 18). Het is uiterst opmerkelijk dat u hier niet eerder melding van maakte hoewel hier twee maal specifiek naar werd gepeild. Daarnaast blijkt uit een eenvoudige zoektocht op het internet dat de instantie die vermeldt wordt op uw studentenkaart geen school is maar een IT-bedrijf (<http://www.aithonline.com/>). Uit bovenstaande elementen kan aldus afgeleid worden dat ook aan deze studentenkaart weinig bewijswaarde kan worden toegedicht.

In verband met de algemene veiligheidssituatie in uw land zijn de verschillende geraadpleegde informatiebronnen het erover eens dat Guinee eind 2012 en in de loop van 2013 werd geconfronteerd met interne spanningen, op zichzelf staande en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De veiligheidstroepen van Guinee begingen namelijk mensenrechtenschendingen naar aanleiding van politieke betogingen. Er waren spanningen tussen de regering en de meeste politieke oppositiepartijen wegens de organisatie van parlementsverkiezingen. Deze verkiezingen verliepen rustig op 28 september 2013 en sindsdien werden geen belangrijke incidenten meer gemeld. De volledige resultaten zijn definitief, de nieuwe regering is gevormd en de oppositie zetelt in het parlement.

Artikel 48/4 §2C van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of van de persoon van een burger, wegens willekeurig geweld in het kader van een gewapend binnenlands of internationaal conflict, beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van de subsidiaire-beschermingsstatus. Geen enkele geraadpleegde bron vermeldt het bestaan van een gewapend conflict. Uit diezelfde informatie blijkt bovendien dat Guinee niet geconfronteerd wordt met een situatie van willekeurig geweld en dat er geen gewapende oppositie in het land bestaat. In het licht van al deze elementen dient bijgevolg te worden geconcludeerd dat de situatie in Guinee op dit ogenblik niet valt onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, §2 (zie map landeninformatie, COI Focus "Guinee: veiligheidssituatie", oktober 2013)."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Over de rechtspleging

Tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen inzake verzoeker (CG nummer 1315262) en verzoekster (CG nummer 1314991) werd beroep aangetekend bij verzoekschriften van 5 mei 2014, gekend bij de Raad onder de dossiernummers 151 709 en 151 779.

Gelet op de familiale band van broer en zus tussen verzoeker en verzoekster en in acht genomen dat (i) zij zich, blijkens het voorgaande, beroepen op deels gelijklopende asielmotieven; (ii) de bestreden

beslissing ten aanzien van verzoekster is gebaseerd op de bestreden beslissing ten aanzien van verzoeker, worden de voormelde zaken omwille van hun verknochtheid gevoegd.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1.1. Verzoekende partijen voeren ten aanzien van de beslissing inzake verzoekster in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel) en van de materiële motiveringsplicht.

Verweerder stelt ten onrechte dat verzoeksters asielmotieven volledig overeenkomen met deze van verzoeker. Zij verliet Guinee om andere redenen dan verzoeker, met name omdat zij werd uitgetrouwlijkt, een hoofddoek moest dragen en niet langer naar school mocht. Verzoeker verliet het land wegens problemen met zijn oom en de autoriteiten ingevolge de verkoop van de woning van zijn vader. Uit de bestreden beslissing inzake verzoekster blijkt niet dat haar relaas en haar verklaringen ongeloofwaardig zijn. Verzoekster werd twee en een half uur gehoord en antwoordde coherent op alle vragen. Toch wordt hiermee geen rekening gehouden. Er werden geen tegenstrijdigheden of lacunes in haar verklaringen gevonden zodat haar asielaanvraag niet mag worden geweigerd door louter te verwijzen naar de weigeringsbeslissing inzake verzoeker. Verzoekster vraagt zich af waarom zij werd gehoord indien hiermee toch geen rekening werd gehouden. Dat het relaas van verzoeker niet geloofwaardig wordt bevonden, betekent niet dat verzoeksters relaas ook ongeloofwaardig is.

3.1.2. Verzoekende partijen voeren ten aanzien van de beslissing inzake verzoekster in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en van de algemene rechtsbeginselen van de zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel).

Zij verwijzen hierbij naar de door verzoekster aangehaalde feiten en stellen dat hieruit een risico op onmenselijke behandeling van verzoekster blijkt.

3.2.1. Verzoekende partijen voeren ten aanzien van de beslissing inzake verzoeker in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur (onder meer het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel) en van de materiële motiveringsplicht.

Verzoeker kan nooit gesteld hebben dat H. een Libanese vriend was in wiens restaurant hij werkte. H. had nooit een restaurant en was een goud- en diamanthandelaar. Wel heeft hij H. enkele malen gezien in het restaurant waar hij werkte. *“Wellicht is om die reden de verwarring tijdens het gehoor bij DVZ ontstaan”*.

Verzoeker heeft steeds voorgehouden niet met zekerheid te weten waarom de Guineese autoriteiten naar hem op zoek waren en bij zijn vriend binnenvielen. In elk geval verklaarde hij steeds dat hij 200.000 Guineese Franc heeft betaald om niet langer door hen te worden lastiggevallen.

Verzoekende partijen verwijzen naar een Franstalig arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarin gesteld wordt dat enkele vaagheden of onduidelijkheden in een relaas er niet aan in de weg staan dat het voordeel van de twijfel kan worden verleend.

Verzoeker heeft nooit gesteld hoeveel geld hij precies had gespaard maar wel dat hij daarnaast de hulp kreeg van H., zowel voor zijn vrijlating als voor de omkoping van de politie. Het is vreemd dat verweerder niet gelooft dat een vriend zomaar een andere persoon uit de nood helpt. Het gaat immers niet om waanzinnig hoge bedragen.

Dat verzoeker terugkeerde naar het huis van zijn vader is mogelijks onbezonnen doch maakt zijn relaas niet minder geloofwaardig. Het is zonneklaar dat de politie hem louter op verzoek van zijn oom arresteerde. Er is geen andere verklaring mogelijk. Jammer genoeg kan verzoeker hiervan geen documenten voorleggen.

Het goud van verzoekers moeder was niet bij haar familie omdat haar beide ouders reeds waren overleden. Verder is het aannemelijk dat verzoeker zonder zijn zus Guinee moest verlaten omdat hij nog niet voldoende geld had om te vluchten. Hij diende eerst naar de woning van zijn vader in Sierra Leone te vluchten om daar het goud van zijn moeder op te graven alvorens hij zijn zus uit Guinee kon

weghalen. Verzoeker begrijpt niet waarom verweerder ervan uit ging dat het huis van zijn vader zich in Guinee bevond. Uit zijn verklaringen blijkt dat dit in Sierra Leone ligt.

Verweerder meent ten onrechte dat verzoekers grootvader op de hoogte moest zijn van zijn ontsnapping. Verzoeker legde op geloofwaardige wijze uiteen dat deze niet op de hoogte was en kon hem ervan overtuigen om zijn zus, die werkelijk ziek leek, naar het ziekenhuis te brengen. Zowel verzoeker als verzoekster verklaarden dit uitdrukkelijk.

3.2.2. Verzoekende partijen voeren ten aanzien van de beslissing inzake verzoeker in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en van de algemene rechtsbeginselen van de zorgvuldigheid (onder meer het redelijkheidsbeginsel).

Zij verwijzen hiervoor naar de door verzoeker aangevoerde feiten en stellen dat hieruit een risico op onmenselijke behandeling van verzoeker blijkt.

Daarnaast verwijzen zij inzake de algemene veiligheidssituatie in Guinee naar twee internetartikels waaruit blijkt dat de politieke oppositie in Guinee dreigt met straatmanifestaties. Hieruit blijkt dat de spanningen zijn opgeleaid en dat er weldra weer manifestaties tegen de regering zullen plaatsvinden.

3.3.1. De door verzoekende partijen aangevoerde middelen worden, omwille van hun onderlinge verwevenheid, samen behandeld.

3.3.2. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissingen op motieven moeten steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissingen in aanmerking kunnen genomen worden.

3.3.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt de asielaanvraag van verzoekende partijen in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

3.3.4. Dient vooreerst te worden vastgesteld dat verzoekende partijen de in de bestreden beslissingen gedane vaststellingen over de documenten die zij neerlegden ter ondersteuning van hun identiteit volledig ongemoeid laten. De gedane vaststellingen ter zake vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekende partijen niet dienstig worden aangevochten of weerlegd, door de Raad overgenomen. Dat zij zich in het kader van onderhavige asielaanvraag en ter staving van hun voorgehouden identiteit bedienen van niet authentieke identiteitsdocumenten, doet op ernstige wijze afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van de verklaringen van verzoekende partijen.

Verzoekende partijen brengen daarenboven niet het minste begin van bewijs bij ter ondersteuning van hun voorgehouden reisweg naar België, en dit ondanks dat zij deze per vliegtuig zouden hebben afgelegd. Verzoeker legde over deze reisweg bovendien ongeloofwaardige verklaringen af. Zo wist hij niet of er al dan niet paspoorten werden gebruikt voor hun reis en kon hij niet preciseren met welke vliegtuigmaatschappij zij zouden hebben gereisd (administratief dossier verzoeker, stuk 12, verklaring, nr.35-36). Verder legde hij incoherente verklaringen af, daar waar hij bij de aanvang van zijn gehoor bij het CGVS duidelijk aangaf geen andere naam te hebben gebruikt om naar België te komen terwijl hij later tijdens het gehoor beweerde dat verzoekster en hijzelf zich bij hun reis naar België voordeden als de kinderen van andere ouders (administratief dossier verzoeker, stuk 5, p.3, 12).

Uit de niet-betwiste feitenrelazen en de verklaringen van verzoekende partijen tijdens hun gehoren bij het CGVS en in de vragenlijsten van het CGVS blijkt dat zij, in tegenstelling met wat zij laten uitschijnen, Guinee weldegelijk zouden hebben verlaten omwille van dezelfde redenen. Deze redenen bestonden eruit dat verzoekster, nadat zij door hun oom naar Guinee werd gestuurd, aldaar niet meer naar school mocht, een hoofddoek moest dragen en uitgehuwelijkt werd aan een man die reeds twee vrouwen had. Verzoeker zou verzoekster daarom hebben geholpen het land te verlaten. Daarnaast zou verzoeker nog een aantal andere problemen hebben gekend met zijn oom in Sierra Leone.

Verzoekende partijen brengen niet het minste begin van bewijs bij ter ondersteuning van hun voorgehouden asielmotieven.

Verzoeker legde blijkens de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissingen frappant tegenstrijdige verklaringen af over H., nochtans de persoon die een cruciale rol zou hebben gespeeld in

het asielrelaas van verzoekende partijen en bij hun vertrek uit Guinee. Verzoeker ontkent ooit te hebben gezegd dat H. een Libanese vriend was in wiens restaurant hij werkte, stelt dat H. nooit een restaurant had en een goud- en diamanthandelaar was en geeft aan dat hij H. wel enkele malen zag in het restaurant waar hij werkte. Daardoor zou "wellicht" verwarring zijn ontstaan bij de DVZ. Dit betoog kan echter niet worden aangenomen. Verzoekers verklaringen bij de DVZ zijn duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Hij gaf aldaar aan: *"Ik had dit bedrag bij een Libanese man naam (H.), bij wie ik werkte in zijn restaurant"* (administratief dossier verzoeker, stuk 12, vragenlijst, p.4). Daarenboven ondertekende hij deze verklaringen voor akkoord nadat zij aan hem werden voorgelezen in het Peul, waarmee hij uitdrukkelijk bevestigde dat deze juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen (*ibid.*, p.5). Bij het CGVS gaf hij bovendien andermaal aan dat alles bij de DVZ goed was verlopen, dat hij de tolk er goed had verstaan en dat hij er alles kon vertellen (administratief dossier verzoeker, stuk 5, p.2).

Daarenboven wordt in de bestreden beslissingen met recht gemotiveerd dat verzoekers verklaringen inzake zijn detenties en zijn uiteindelijke vrijlating niet plausibel zijn. Zo is het niet aannemelijk dat de politie hem zou opsluiten louter en alleen omdat hij de beslissing van zijn oom om het huis te verkopen niet wilde aanvaarden. Dat zij hem, na een eerste detentie, vervolgens nogmaals gedurende een maand en tien dagen zouden hebben opgesloten, is evenmin plausibel. Verzoeker had immers louter aangegeven dat hij niet akkoord was met de beslissing van zijn oom en had voor de rest niets misdaan. Bovendien is het geenszins geloofwaardig dat verzoeker na zijn eerste vrijlating onmiddellijk zou zijn teruggekeerd naar de woning van zijn vader om er opnieuw zijn beklag te doen, en dit ondanks dat hij hiervoor eerder zou zijn opgesloten. Verzoeker erkent in zijn verzoekschrift overigens dat dit gedrag onbezonnen is.

Verzoeker legde voorts tegenstrijdige verklaringen af over de reden waarom de autoriteiten hem na zijn ontsnapping en gedurende zijn verblijf en dat van zijn zus bij een vriend van hem zouden zijn komen zoeken en waarom hij hen geld betaalde. In de vragenlijst verklaarde hij: *"Op dat moment waren de Guinese autoriteiten op zoek naar de mensen uit Sierra Leone. Ik werd gecontroleerd door de politie. Ik zei dat ik Peul ben. Ik heb toen 200.000 Guinese Frank aan de politie betaald"* (administratief dossier verzoeker, stuk 12, vragenlijst, p.4). Bij het CGVS verklaarde hij aanvankelijk dat de politie hem vroeg of hij Kempouman was, dat hij niet wist wat ze bedoelden, dat zij vroegen of hij geld bij had en dat zij de 200.000 Guinese Franc die hij had afnamen (administratief dossier verzoeker, stuk 5, p.15). Even verder werd hem gevraagd wat de aanleiding was voor het bezoek van de politie wanneer hij bij zijn vriend verbleef, waarop hij antwoordde: *"Ik weet het niet"* (*ibid.*, p.17). Dat verzoeker steeds zou hebben aangegeven niet te weten waarom de politie naar het huis van zijn vriend kwam, kan, gelet op de duidelijke aard van zijn verklaringen in de vragenlijst, niet worden aangenomen. Bovendien ondertekende hij deze verklaringen, zoals reeds hoger werd aangegeven, voor akkoord nadat zij aan hem werden voorgelezen in het Peul, waarmee hij uitdrukkelijk bevestigde dat deze juist zijn en met de werkelijkheid overeenstemmen. Bij het CGVS gaf hij verder andermaal aan dat alles bij de DVZ goed was verlopen, dat hij de tolk er goed had verstaan en dat hij er alles kon vertellen (administratief dossier verzoeker, stuk 5, p.2).

Uit de terecht aangehaalde verklaringen in de bestreden beslissingen blijkt bovendien dat verzoeker een goede vriend had die over geld beschikte, die het goed met hem voorhad en die geloofde in zijn toekomst, zodat redelijkerwijze kon worden verwacht dat hij eerst bij deze vriend ten rade zou zijn gegaan of bescherming zou hebben gezocht alvorens de drastische beslissing te nemen om samen met verzoekster naar het buitenland te vertrekken. Verzoeker zelf bleek in dit kader geen redenen te kunnen geven voor het feit dat dit volgens zijn verklaringen niet kon.

Verzoeker legt daarenboven manifest tegenstrijdige verklaringen af aangaande de wijze waarop hij het vertrek van verzoekende partijen naar het buitenland zou hebben bekostigd. Waar in de bestreden beslissingen met recht wordt gemotiveerd dat het hoogst merkwaardig is dat verzoeker, indien deze reeds zeven jaar wist dat het goud van zijn moeder zich bevond bij een huis van zijn vader in Guinee, Guinee een eerste maal zou hebben verlaten zonder verzoekster omdat hij zagezegd niet voldoende geld had om een reis voor twee personen te financieren, beweert verzoeker op heden immers plots dat het goud van zijn moeder zich niet in Guinee bevond doch dat dit zich bij de woning van zijn vader in Sierra Leone bevond. Tevens beweert hij dat hij daardoor Guinee een eerste maal wel moest verlaten zonder verzoekster. Zijn verklaringen bij het CGVS omtrent (de vindplaats van) het goud waren nochtans duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar. Hij verklaarde bij het CGVS dat het dorp Samanta in Guinee ligt en dat dit het dorp was waar verzoekster naartoe zou zijn gestuurd. Tevens verklaarde hij duidelijk en uitdrukkelijk dat het goud van zijn moeder zich in een huis van zijn vader in het dorp

Samanta in Guinee bevond en dat hij aldaar het goud van zijn moeder nam (administratief dossier verzoeker, stuk 5, p.5, 12, 15-16).

Verder wordt in de bestreden beslissingen met recht opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker, na te zijn ontsnapt uit de gevangenis, zomaar naar Guinee kon gaan en zijn zus met een smoes kon meenemen. Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat verzoekers oom diens vader (verzoekers grootvader) op de hoogte zou hebben gebracht zodat het niet aannemelijk is dat hij, zonder dat deze van iets wist, verzoekster kon meenemen.

Verzoekende partijen laten de bestreden beslissingen voorts ongemoeid waar hierin wordt gemotiveerd waarom geen bewijswaarde kan worden gehecht aan de neergelegde studentenkaart. Deze motivering vindt steun in het dossier, is pertinent en terecht en wordt, daar zij niet dienstig wordt aangevochten of weerlegd, door de Raad overgenomen.

In de mate dat verzoekster aanvoert dat zij zou worden uitgehuwelijkt en een hoofddoek moest dragen, dient te worden vastgesteld dat zij geboren is in februari 2001 en het Guinee heeft verlaten in 2013, aldus op de leeftijd van 12 jaar. Zij toont niet in concreto aan dat meisjes van de leeftijd van elf/twaalf jaar reeds het voorwerp kunnen uitmaken van een gedwongen huwelijk, een huwelijk dat haar zou zijn voorgesteld in augustus 2012. Verzoekster legde daarenboven zeer vage verklaringen af aangaande de oude man met wie zij zou moeten trouwen (gehoor CGVS, p.19-20). Evenmin is er een nuttige reden voorhanden waarom zij, als zeer jong meisje, zou dienen te trouwen met een persoon die blijkbaar een vooraanstaande positie had binnen de gemeenschap aangezien hij als 'sheikh' gebeden deed in de moskee (*ibid.*). Verzoekster verliet in augustus 2012 voor de eerste maal Sierra Leone (gehoor CGVS, p.5) en behoort dus niet tot de gemeenschap waarbinnen ze nagenoeg onmiddellijk zou moeten huwen, wat nog minder aannemelijk maakt dat zij zou moeten huwen met een vooraanstaande persoon binnen die gemeenschap; zeker aangezien zij blijkbaar niet voldeed aan een aantal voorschriften inzake de geloofsbeleving. Gelet op de ongeloofwaardigheid inzake het voorgehouden huwelijk met een zeer gelovige moslim is haar verklaring omtrent het dragen van de hoofddoek niet aannemelijk.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas van verzoekende partijen.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekende partijen een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

3.3.5. Voor zover verzoekende partijen zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de elementen ten grondslag van hun asielrelaas, kan dienstig worden verwezen naar de *sub* 3.3.4. vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Uit de landeninformatie zoals opgenomen in het administratief dossier van verzoeker (stuk 16) blijkt voorts dat de situatie in Guinee, het land waarvan verzoekende partijen verklaren de nationaliteit te bezitten, niet van die aard is dat zij beantwoordt aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Uit de twee internetartikels die verzoekende partijen aanhalen blijkt slechts dat de politieke oppositie dreigt met straatmanifestaties. Hieruit kan geenszins worden afgeleid dat de situatie in Guinee zou beantwoorden aan de criteria zoals bepaald in voornoemd wetsartikel.

Gelet op het voorgaande, tonen verzoekende partijen, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV X / IV en RvV X / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend veertien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS